

Tesbihatin öneminden bahseder misiniz? Tesbihatı yaptığımız zaman Üstadımız ile aramızda bağ oluşuyor mu?

Tesbihatta, Allah'ı *tazim, tekbir, tahmid ve tebsih* vardır. Zaten ibadetin özü ve özeti de bunlardan ibarettir.

İbadet ve kulluğun hakikati dört terim, dört kelime ile ifade edilebilir: **Tehlil, tekbir, tesbih ve tahmid.**

"La İlahe illallah" tehlil, **"Allahu ekber"** tekbir, **"sübhanallah"**, tesbih, **"elhamdülillah"** tahmid oluyor.

Bu dört kelam hem İslam'ın hem Kur'an'ın hem ibadetin hem tesbihatin hem de namazın özü ve özeti gibidir.

Bu hususa hadislerde şu şekilde işaret ediliyor:

"Şüphesiz Allah'ın en sevdiği söz: 'Subhanallahi ve bihamdihi' demektir."(1)

"Rahmana sevimli olan iki kelime vardır ki, dile hafif ama mizanda ağırdırlar: Subhanallahi ve bihamdihi, Subhanallahilazim."(2)

Hz. Ebû Hüreyre (radiyallâhu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselam) buyurdular ki:

"İki kelime vardır, bunlar dile hafif, terazide ağır, Rahmân'a da sevgilidirler: Sübhânallahi ve bihamdihi, Sübhânallâhi'l-azîm (Allah'ım, seni hamdinle tesbih ederim, yüce Allah'ım seni tenzih ederim.) kelimeleridir."(3)

Zaten bu dört kelime ve içerdiği mana, hem namazın hem de tesbihatin her kelamında ve her hareketinde muhtevidir. İnsan bu kelimeler ve içerdiği manalar ile Allah'ı *tesbih, tekbir, tahmid ve tehlil* ediyor.

Ayrıca tesbihatin bir köşesinde Üstadımıza hem dua edip hem de onun dua listesine dahil olmuş oluyoruz. **Dolayısı ile tesbihat hem kulluğun hem de Risale-i Nur'a talebe olmanın bir gereğidir.**

Dipnotlar:

(1) bk. Müslim; Kitabu'z-Zikr.

(2) bk. Buhari; Kitabu't-Tevhid.

(3) bk. Buhârî, Daavât 65, Eymân 19, Tevhîd 58; Müslim, Zikr 31, (2694); Tirmizî, Daavât.